

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

694. An substitutus à Vicario poßit Vicario conferre beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

constitutus, de concess. preb. & specialiter Rebuff. tit. de vic. Episcop. n. 15. ubi quod Episcopus non possit Vicario committens collationem, sive respectu certi beneficii, sive respectu certa persona. v.g. dicendo. Tertio conferat beneficium in hac Ecclesia vacaturum, sive per mortem, sive per resignationem. Tum quia talibus commissionibus praebetur occasio modis illicitis aperiendi viam beneficii vacaturis, estque periculum, ne mortis machinatione, aut refugiatu circumventione vacatio beneficii procuretur: cum quia per hujusmodi commissiones determinatas inducuntur beneficiorum reservationes, vel exspectativa, qua odiosa sunt, & Episcopis non concessa, juxta gl. in c. cum dilectus. v. quempiam. de jure. & Trid. fess. 24. c. 19. Laym. loc. cit. potest nihilominus committere potestate conferendi beneficia restringita ad certum locum dioecesis, modò ibi sint plura. Laym. loc. cit. ex Sbrot. l. 1. q. 53. n. 5. Item, dum debitum aliqui est beneficium in Ecclesia quadam, quia v.g. Canoniam sine præbatione consecutus fuit, potest mandare Vicario, ut proximè vacaturum eidem conferat; quod enim de jure faciendum est, ut fiat, mandari seu committi potest. Pirh. n. 51. Laym. loc. cit. n. 6. citans seipsum Th. mor. l. 4. tr. 2. c. 10. n. 2. Item potest committere ei facultatem recipiendi resignationem determinati beneficii, eaque admis- sâ eidem committere facultatem conferendi, quia sic non committit collationem beneficii vacaturi, sed vacantis. Laym. loc. cit. Pirh. de off. vic. n. 51. quamvis de cetero simul ac conjunctim potestate certi beneficii resignationem recipiendi, & illud conferendi committere illi non possit, ut Sbrotius l. 1. q. 52. n. 25. & plerique alii, Laym. loc. cit. n. 4. Pirh. loc. c.

Questio 692. An Vicarius concessam sibi facultatem conferendi beneficia exercere possit, & conferre constitutus extra diœcesin, ut id posse Episcopum, dictum est supra?

Respondeo affirmativè. Castrop. loc. cit. n. 16. cit. tane Azor. cit. c. 44. q. 9. Barb. n. 64. Gonz. gl. 62. n. 3. Garcias. cit. c. 8. n. 126. citans Covar. l. 3. var. c. 20. n. 28. Menoch. de arb. l. 1. q. 43. n. 19. Paris. de resign. l. 7. q. 24. n. 32. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. n. 2. Lamb. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. n. 3. Cora. de benef. c. 8. n. 3. &c. contra Bald. in l. 2. ff. de off. procons. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. German. de induit. Card. S. tibi quidam. n. 87. licet is dicat contrarium esse æquum. Non enim magis præjudicium, aut injuria irrogatur Episcopo per exercitam in ejus diœcesi hanc jurisdictionem voluntariam ab Episcopo extraneo, quam ab hujus Vicario; cum absque strepitu, & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimur quidam conferenda beneficia sit delegata & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garc. n. 129. contra Cora. Boërium, Sbrotium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria seu concessa ab inferiore à Principe rectè exercetur extra territorium ob rationem datum. Garc. cit. n. 129. ex Sanch. supra. Neque his obstat. cit. l. 2. de off. procons. in qua se fundant adversarii; nam (quod solum dicunt in cit. lege) licet legatus proconsul si a puncto, quo proconsul urbem egressus fuit, non habeat jurisdictionem, neque intra, neque extra provinciam; quia hanc dare non potest proconsul legato suo, quo usque provinciam fuit ingressus, per hoc tamen non negatur, quod proconsule ingresso in provinciam, legatus ejus, sicut & ipse proconsul, non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra diœcesin. Garc. n. 130.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Castrop. loc. cit. n. 5. Porro quod dictum hoc in punto de collatione rigorose tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione rigorosè tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione & confirmatione; licet enim necessarum sit prius à Vicario cognosci aptitudinem presentati & electi, potest tamen hac cognitione elle extrajudicialis, & sic una cum institutione ab eo fieri extra diœcesim. Garcias n. 138. juncto n. 142. Castrop. loc. cit. n. 17.

Questio 693. An Vicarius habens ab Episcopo facultatem conferendi beneficia, possit ipsi illi Episcopo suo, dum is alias habilis est, conferre beneficium?

Respondeo negativè; quia inter dantem & accipientem debet esse distinctio; jam vero Episcopus, ejusque vicarius unum tribunal, unamque personam & corpus constituunt, ut & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat devolutio ad Episcopum, juxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. loc. cit. n. 19. citans Azor. cit. c. 44. q. 13. Garc. loc. cit. n. 143. citans Rebuff. in pr. rit. de forma vicariatus. n. 82. Cora. p. 2. c. 8. n. 6. Quintadv. l. 1. Ecl. c. 5. n. 7. Sbrotium l. 2. q. 91. n. 92. ait tamen Garc. n. 144. hoc videri intelligendum, quando vicarius conferret ut ordinarius; quia nimur simul cum jurisdictione generali, & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi; supponit siquidem, & fuisse tradit Garc. à n. 41. quod, dum illa, quæ speciale mandatum requirunt, committuntur simul cum designatione Vicariatus, seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam dum ea separatis, & postea committuntur ab Episcopo, non solum faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo-And. sed dicendo; quod commissionem alias datum extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarium in omnibus esse ordinarium juxta c. translat. de constitut. unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario generali ad Episcopum, etiam in requirentibus speciale mandatum; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque pro hac doctrina Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in l. in corrigend. de off. ordinari. n. 1. Sbrotium. l. 1. q. 67. n. 3. Jo-And. &c. crescent. Ac proinde, ait Garc. n. 144. secus esse, seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. ed quod dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius posset beneficium acquirere, ipse sibi censeretur beneficium providere, quod alienum est ab usu Ecclesiæ; cum provisio beneficij à beneficiario ortum habere non possit, ne detur locus ambitioni.

Questio 694. An Substitutus à Vicario, possit Vicario conferre beneficium?

Respondeo primò, supponendo primò, tametsi Vicarius alium Vicarium designare nequeat, ne procedatur sine termino, juxta c. clericos. de off. Vic. posse tamen ad breve tempus ex causa justa, v.g. infirmitatis, absentie, alteriusve impedimenti vices suas in totum alteri committere, jure, & consuetudine sic disponente, & hos Vicarios substitutos ex eodem tribunal cum substituente judicare, & eodem modo esse judices ordinarios. Castrop. n. 18. citans gl. in clem. I. de regular. v. locum aliorum. Marantan. de ord. judiciorum p. 4. dist. 5. n. 22. Molin. tr. 5. de

C. 3. juf.

just. d. 10. n. 7. Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 3. Garc. cit. c. 8. n. 150
Secundò post illum partem jurisdictionis committere alteri, tum quia delegatus ad universitatem causarum unam vel alteram alteri subdelegare potest, ut Castrop. ex Sanch. loc. cit. §. 31. n. 2. & Bafil. Pont. de matrimon. l. 5. d. 26. n. 21. tum quia Vicarius non tam est delegatus episcopi, quam ordinarius ipsius, unam cum eo personam representans. Castrop. ibidem. Tertio inter causas, quas Vicarius alteri delegare potest, videri esse collationem beneficiorum, dum ea in eo, cui committitur, non requirit necessariò Vicarium generale; adeò que sicut Episcopus Vicario foraneo committere potest collationem beneficiorum, sic Vicarium generale eidem committere posse facultatem conferendi beneficia istius loci seu parti diocesis, in qua est judex; cum ipse possit Vicarium illum constitutus. Castrop. loc. cit. n. 18. Vide de his omnibus fusè Garc. cit. c. 8. a. n. 148. His suppositis,

2. Respondeo secundò, ad quæst. Quid si Episcopus designaret Vicarium generalē cū potestate substituendi alium Vicarium, cum clausula: quem nos Vicarium nunc prout ex tunc cum eadem potestate substitutus: videtur posse talis substitutus Vicarius, non Episcopo, sed Vicario substituenti conferre beneficium; èd quod is non à primo Vicario, sed ab ipso Episcopo acceperit potestatem conferendi; adeò que sicut ipse Vicarius provideri potest de beneficio, ita etiam à tali Vicario substituto. Castrop. n. 19. citans Garciam. cit. c. 8. n. 145. De ceterò dum is substitutus Vicarius constitutus est à Vicario Generali, in casibus nempe, in quibus is independenter ab Episcopo alium designare potest, non potest Vicario, à quo substitutus, conferre beneficium; quia jam militat eadem ratio, quare ipse Vicarius generalis Episcopo, à quo constitutus, conferre nequeat beneficium. Castrop. n. 19.

Quæstio 695. An & qualiter valeat collatio facta à Vicario post ejus revocationem?

1. Respondeo primò: quod si Vicarius habens potestatem conferendi revocatus, seu amotus fuerit ab officio per Episcopum, valet adhuc collatio facta ab eo revocationem ignorante. Garc. n. 174 citans Sanch. l. 3. de matrimon. d. 30. n. 11. Sbro. l. 3. q. 36. Paris. d. reg. l. 7. q. 24. n. 41. Lancell. de attent. p. 3. c. 10. n. 23. Cora. p. 2. c. 8. n. 8. Rebuff. Boerium Selvam &c. In revocatione namque facta per Episcopum requiritur intimatio per ipsum Episcopum, aut de ejus ordinatione facta, alias valebunt gesta per Vicarium, etiam si habeat notitiam revocationis, quin & etiam si hæc publicè sit nota. Garc. n. 176. citans Sanch. ubi ante. Boerium decis. 347. Rebuff. in pr. tit. de forma Vicar. n. 210. Cuchum l. 3. tit. 8. n. 148. Cora. Sbro. Quin & Episcopus, licet revocari Vicarium, non censetur tamen voluisse hanc revocationem effectum habere, antequam sit ei pro ejus parte intimata, non secus ac etiam in constitutione Vicarii. Garc. n. 177.

2. Respondeo secundò: Collatio facta à Vicario revocato permortem, aut translationem Episcopi, aliámve vacationem Episcopatús valet, Vicario hanc vacationem ignorante. Garc. n. 175. citans Gonz. gl. 15. §. 2. n. 19. & §. 5. proem. n. 103. Lancell. ubi supran. 24. Paris. &c. testansq; sic decisum à rota in alienensi Canonicatū. anno 1546. tametsi enim revocatio, seu portiùs expiratio Vicariatū habeat suum effectum, etiam non intimatā morte Episcopi, aliáve vacatione Episcopatū; èd quod sit à jure ipso

facta, ut Sanch. loc. cit. n. 4. Felin. in c. ex parte decan. de rescr. n. 8. Paris. apud Garc. n. 178. Valent tamen gesta per eum, quando communiter ignoratur mors, quamvis ipse Vicarius conscientius sit illius; ut etiam quando eiset communis error, & ignoratio revocationis, etiam ipsi intimatæ non autem quando communiter scitur mors, licet Vicarius eam ignoret. Garc. n. 179. ex Sanch. loc. cit. n. 4. & II. & I. 22. n. 59.

PARAGRAPHVS V.

De potestate Capituli tam sede plenâ, quam sede vacante, ejusque Vicario ad conferenda beneficia?

Quæstio 696. In genere an, & qualiter beneficiorum, tam existentium in ipsa Cathedrali, quam extra illam collatio competere possit, & de facto competit capitulo cathedrali sed Episcopali plena?

*1. Respondeo primò: capitulo, non secus ac pri-
vatus alius, habere potest jus conferendi be-
neficia extranea, hoc est, constituta extra ipsam ca-
thedralem privativè ad episcopum, & absque ejus
confusione. Castrop. Tr. 13. d. 2. p. 27. n. 2. citans Azor.
p. 2. l. 6. c. 25. q. 9. Goniz. gl. 45. n. 38. cum communi-*

2. Respondeo secundò, etiam quod ad præbendas & canonicatus ipsius cathedralis ex consuetudine seu præscriptione habere potest, & ordinariè habere solet jus conferendi illos sine episcopo, seu privativè ad episcopum. Castrop. loc. cit. n. 3. citans c. ex parte, de concess. præbenda. Hanc tamen consuetudinem debere esse immemoriam, ob vehementem juris resistentiam, ait Card. de Luca de benef. d. 31. n. 14. de quo erit specialis quæstio infra.

*3. Respondeo tertio: alia quóque beneficia inferiora existentia in cathedralibus ex consuetudine quandóque privativè spectant ad Capituli, aurali-
cujus illius Pralati, puta, Decani, Propositi, collationem, tametsi alias iure speciali sint simultaneæ collationis Episcopi & Capituli, ut dictum supra. Porrò Capitulum, dum ex legitima consuetudine nomine Ordinarii Collatoris venit, confert privativè ad Episcopum, Sede papali vacante, in mensibus alias reservatis Papæ, Card. de Luca loc. cit. n. 15. citans decis. Rota 980. n. 5. apud Seraphin.*

4. Respondeo quartò: præscindendo à consuetudine & ordinatione contraria fundatoris, communior sententia haberet, collationem in Cathedralibus de jure communi esse simultaneam Capituli & Episcopi, iuxta dicta superius. Lott. l. 2. q. 21. n. 8. citans Gl. in c. cum Ecclesia Vulterana, de elect. & in c. ult. de suppl. negl. Pralat. & in c. irrefragabilis. de off. Ordin. quas Glossas communiter receptas testatur Bellamer. Item Mantic. decis. 56. qui testatur hanc sententiam probatam fusse S. Congregationi Trid. Item Gonz. gl. 45. num. 39. Mand. ad reg. 17. q. 14. n. 2. &c. Observandum tamen ex eodem Lott. quod ait n. 9. quod, dum dicitur, sic jure communi esse cautum, ut in cathedralibus collatio sit simultanea, hoc non ita accipendum, quasi lex aliqua: vel canon idipsum expresse disponat, (textus enim cit. c. cum Ecclesia Vulterana, &c. postula-

fis